

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE FRATSEN VAN PATELIN

Toneelspel in twee delen voor de jeugd

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.1625

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE FRATSEN VAN PATELIN* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON VAN DER GUCHT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S .

PATELIN advokaat
GIELEKE zijn huishoudster
GOELEKE een schaapherderinnetje
RECHTER

(2 dames - 2 heren)

De fratsen van Patelin werd
gecreëerd door het jeugdtheater
NELE van Wetteren in 1979

In regie van de auteur speelden:

Gaston van der Gucht (Meester Patelin)
Trees Veeckman (Gieleke)
Maggy Buyle (Goeleke)

R E G I E.

Dit stuk kan overal gespeeld worden. Men heeft alleen een tafel en een paar stoelen nodig. Misschien ook een zitbankje voor Goeleke.

Wil men echter in een dekor spelen dan zorgt men ervoor dat zowel de kamer van meester Patelin, als een hoekje markt uitgebeeld zijn.

Zorg voor kleurrijke kostumes. Kinderen houden ervan.

"Patelin" is een oude Franse volksvertelling. Diverse auteurs hebben er een toneelstuk over geschreven. Dit toneelstuk richt zich voornamelijk tot jonge mensen (kinderen). Misschien kan men ervoor zorgen dat de kostumes geïnspireerd zijn op de Franse folkloristische klederdracht.

Zorg ervoor dat het stuk levendig en blij gespeeld wordt.

E E R S T E D E E L.

(Gieleke op. Ze draagt een mandje met aardappelen, want ze gaat aardappelen schillen.)

GIELEKE: Ach, wat overkomt mij? Ik moet weer eten maken voor meester Patelin en mij en ik vind de kelder leeg. Geen vis, geen vlees, geen groenten, geen fruit... alleen heb ik nog dit restje aardappelen en enkele ajuinen. Wat wordt het dus deze middag? Aardappelen met ajuinsaus. En wat was het gisteren? Aardappelen met ajuinsaus. En eergisteren? Aardappelen met ajuinsaus! En morgen? Aardappelen met... Neen, dat kan niet meer. Ik heb, precies geteld, nog zeven aardappelen. Dit maakt voor deze middag vier aardappelen voor Patelin en drie voor mij. Of... keren wij de zaken om? Drie aardappelen voor Patelin en vier voor mij. Zou dat misschien onredelijk zijn? Ik maak toch het eten klaar? Ik zorg voor hem van de vroege morgen tot de late avond... en hij? O jawel, hij is advocaat. Hij praat en hij praat... en hij praat... Ik geloof niet dat er in gans de stad één mens is die beter kan praten dan hij. Maar... Hij verdient geen geld. Hij zegt wel dat hij de beste advocaat is van heel de stad, maar de rijke klanten komen niet aan zijn deur bellen en die betalen liever een andere advocaat grote sommen. En bij hem? Bij hem komen alleen maar arme lui die hem, voor zijn wijze raad, niet betalen kunnen. Zijn beurs is leeg, zijn kelder is leeg, zijn kasten zijn leeg, hoelang kan dit nog duren? Hoelang zou het geleden zijn dat hij mij nog geld gaf voor het huishouden? En ik moet alles kopen... eten, klederen, schoenen, kolen, gas, electriciteit... alles. Ik begrijp zelf niet hoe ik het zolang heb kunnen volhouden. En wat er morgen gebeurt... dat zullen wij maar afwachten.
(Er wordt gebeld.)

GIELEKE: Wie kan daar nu zijn? Zeker een schuldeiser die met een onbetaalde rekening komt! Verloren moeite, meneer, ik heb geen geld! (Zij gaat de deur openen, Goeleke op.)

GOELEKE: Dag mevrouw.

GIELEKE: Oooo, dag Goeleke, kom binnen mens. Al zo vroeg op de been?

GOELEKE: Ja, mevrouw, ik kom al van ver.

GIELEKE: Zal ik je een glas melk uitgieten?

GOELEKE: Graag mevrouw. Ik heb dorst gekregen... van de lange weg.

GIELEKE: O ja... daar denk ik zo plots aan iets... de melkboer moet nog komen... maar ja, hij komt al weken niet meer... Misschien een kop koffie...

GOELEKE: Koffie is ook lekker, mevrouw.

GIELEKE: Maar ja... de kruidenier wil geen koffie meer leveren. Ik zal je een glas water halen...

GOELEKE: Als ik maar eens kan drinken, mevrouw.
(Gieleke haalt een glas water.)

GIELEKE: Alsjeblief.

GOELEKE: Dank u wel, mevrouw. Water kan ook lekker smaken.
(Ze drinkt en geeft het glas terug aan Gieleke die het op de tafel zet.)

GIELEKE: Ga je naar de markt?

GOELEKE: Ja mevrouw. Waarom vraag je dat?

GIELEKE: Omdat je zo'n groot pak draagt.

GOELEKE: Ooooo... dat... dat is wol.

GIELEKE: En wat doe je met die wol?

GOELEKE: Die wol ga ik verkopen. Ik breng hem naar de markt. Nu de winter nadert hebben alle mensen wol nodig. Ze willen warme truien tegen de kou en kousen die nooit nat worden. Daarom hebben wij deze zomer veel wol gesponnen en die breng ik nu naar de markt.

GIELEKE: Zo'n wol heb ik ook nodig.

GOELEKE: Ooooo... er wordt veel wol te koop aangeboden op de markt en Patelin zal die wel kopen.

GIELEKE: Patelin... Patelin...

GOELEKE: Waar hangt hij uit? Bij de rechtbank?

GIELEKE: Waar zou hij anders uithangen. Bij de rechtbank jazeker, hengelen naar doodarme klanten die toch niet betalen kunnen.

GOELEKE: Mevrouw...

GIELEKE: Ja Goeleke?

GOELEKE: Ik kom je wat vertellen mevrouw.

GIELEKE: Neeeeeee... je komt mij toch niet weer vertellen dat er een schaap gestorven is?

GOELEKE: Zo is het mevrouw, helaas. Toen ik deze morgen in de schaapstal kwam om de dieren te voeren en ze daarna op de weide te laten grazen, zag ik tot mijn spijt, dat er weer een schaap gestorven was.

GIELEKE: Weeral?

GOELEKE: Ja mevrouw. En het ergste is, dat het schaap weer aan de pokken is gestorven. Je weet, mevrouw, dat pokken zeer gevaarlijk zijn voor de schapen. Besmettelijk. Als er één schaap in de kudde pokken krijgt, dan moeten wij het vlug verwijderen of alle schapen krijgen de pokken en dan sterven ze allemaal. Allemaal, mevrouw.

GIELEKE: Weet je, Goeleke, toen mijn vader gestorven is heb ik precies honderd schapen geërfd. Honderd schapen, hoor je dat?

GOELEKE: Ja mevrouw, dat week ik. Onze familie heeft altijd de schapen van je vader gehoed.

GIELEKE: En jullie hebben dat jarenlang goed gedaan.

GOELEKE: Dank u mevrouw.

GIELEKE: Maar de laatste tijd sterft er minstens één schaap per week.

GOELEKE: Daar kan ik niets aan doen mevrouw.

GIELEKE: Dat weet ik en dat heb ik ook niet gezegd...

GOELEKE: Het is een slechte tijd voor de schapen mevrouw.

GIELEKE: Een slechte tijd?

GOELEKE: Ja mevrouw... weinig regen... teveel zon... geen gras... weinig te eten voor de schapen.

GIELEKE: Precies, een slechte tijd...

GOELEKE: Ook voor de mensen, mevrouw.

GIELEKE: Voor de mensen?

GOELEKE: Ja, de tijden zijn hard. Iedereen doet tegenwoordig slechte zaken. Kijk maar naar meester Patelin... je zegt zelf dat hij het zout op zijn brood niet verdient.

GIELEKE: Heb ik dat gezegd?

GOELEKE: Jazeker mevrouw... En de boeren... Die klagen steen en been en de winkeliers lopen met de handen in de haren en de werkmensen zoals mijn vader die vinden geen werk meer. Ook voor de schapen is het een slechte tijd, want het is zo, als het voor de mensen slecht is, dan is het ook voor de schapen slecht. Wij hoeden voor uw rekening de schapen maar... de tijden zijn slecht en... veel betaalt u ook niet voor het werk, mevrouw.

GIELEKE: Ik kan niet veel betalen. Rijk ben ik niet en loon ontvang ik in het huis van meester Patelin niet. Ik vrees dat ik mijn schapen nog zal moeten verkopen...

GOELEKE: Niemand zal ze willen kopen, mevrouw. Ook voor de andere mensen zijn de tijden hard.

GIELEKE: Het is goed Goeleke, bedankt voor de boodschap.

GOELEKE: Dat kwam ik zeggen mevrouw.

GIELEKE: Ja, het is goed.

GOELEKE: Dag mevrouw.

GIELEKE: Dag Goeleke.

(Goeleke gaat een eindje weg en keert zich dan plots om)

GOELEKE: O ja mevrouw... het is al een heel tijdje geleden dat u ons nog betaald hebt voor het werk.

GIELEKE: Het past mij vandaag niet Goeleke, je zal eens moeten terugkomen.

GOELEKE: Zal ik morgen terugkomen?

GIELEKE: Neen, dat is te vroeg.

GOELEKE: Overmorgen?

GIELEKE: Nog te vroeg.

GOELEKE: De dag erna?

GIELEKE: Maar Goeleke toch, je mag niet zo ongeduldig zijn!
Kom volgende maand eens terug... dan zullen wij zien.

GOELEKE: Dat zal ik doen mevrouw, maar u mag niet vergeten
dat ik al driemaal tevergeefs kwam.

GIELEKE: Dat is mijn fout niet, Goeleke.

GOELEKE: De mijne ook niet mevrouw. Dag mevrouw.

GIELEKE: Dag Goeleke, (Goeleke af) Ach, hoe moet ik daar
ooit uitgeraken? Ik zit diep in de penarie... en
Patelin die maar geen geld naar huis brengt! Kom, nu
eerst aardappelen geschild... Héhéhé, waar is mijn
aardappelmesje nu? Och, ik zal het zeker in de keuken
gelaten hebben. (af)

PATELIN: (Op) Héhéhéhé, is Gieleke hier ook al niet? Het
is gek maar vandaag vind ik niemand thuis... de rech-
ter niet, de klanten niet... de waard uit de kroeg
niet... de winkelier niet. En nochthans... Het is
vandaag de verjaardag van Gieleke. Dat moet gevierd
worden. Ik zou voor haar iets zeer moois willen kopen.
Maar helaas... driemaal helaas... en nog veel keer
meer... ik heb geen geld. Ik heb alleen nog dit munt-
stukje. Het laatste, het allerlaatste... en daar zal
ik wellicht niet veel kunnen mee kopen. Maar Patelin
zou Patelin niet zijn, en de beste advocaat van de hele
stad als ik deze pijnlijke zaak niet kunnen op-
lossen. Héhéhéhé, wat zie ik hier? Wat ziet mijn
wakker oog? Gieleke is vlijtig aardappelen aan het
schillen. Hahaha, wij zullen eens een grapje met haar
uit halen! Vlug, de aardappelen weggestopt.
(Af met de aardappelen.)

GIELEKE: (op) Ach, ik loop zo over alles na te denken en
te prakkezeren! Dat maakt mij zo verstrooid! Nu haal
ik mijn aardappelmesje in de keuken en nu vergeet ik
mijn aardappelen! Wacht, ik ga ze halen... (af)

PATELIN: (Op) Ziezo, de aardappelen terug op hun plaats en
nu het mesje meegenomen. Uit de voeten maken Patelin,
onweer is op komst. (af met mesje.)

GIELEKE: Daar zijn mijn aardappelen niet. Héhéhé, wat overkomt mij toch? Daarjuist stonden de aardappelen niet op de tafel en nu... nu... nu is mijn aardappelmesje weg... Het spookt hier toch niet? Of... ben ik nu helemaal gek geworden? ... of... Patelin? Ja, Patelin! Patelin, waar ben je? Ik weet dat je hier ergens rondloopt. Die streken kunnen alleen maar van jou komen. Patelin... patelin... héhéhé... ik word een beetje bang... zouden hier nu toch spoken rond-dwalen? Of is er iets met mijn hoofd? ... Toch even terug naar de keuken. (af)

PATELIN: (op) Nu heb ik het mesje... en nu heb ik de aardappelen en als een voortreffelijke huisvader de aardappelen geschild. (Hij begint te schillen. Gieleke op. Ze schrikt geweldig als ze Patelin ziet schillen)

GIELEKE: Jij deugniet! Jij duivel... jij doet mij altijd schrikken;!

PATELIN: Doe ik je schrikken?

GIELEKE: Ja.

PATELIN: Omdat ik aardappelen schil?

GIELEKE: En bang maken!

PATELIN: Bang maken? Ik wil je niet bang maken. Kijk... ik geef je een zoen.

GIELEKE: Een zoen? Ben je gek? Waarom?

PATELIN: Gelukkige verjaardag, Gieleke.

GIELEKE: Ja, zoiets kan men van jou verwachten, gelukkige verjaardag en een zoen.

PATELIN: Ben je niet tevreden?

GIELEKE: Nou ja, tevreden... Een zoen is wel het goedkoopste dat je geven kunt.

PATELIN: Maar het beste!

GIELEKE: Andere vrouwen krijgen een bloemetje...

PATELIN: Ach Jezus... een bloemetje...

GIELEKE: Of een kleedje...

PATELIN: Ach... een kleedje...

GIELEKE: Of wol om een warme trui te breien.

PATELIN: Wol? Warme wol? Waar haal je dat nu vandaan?

GIELEKE: Ach... ik moet het je niet vertellen.

PATELIN: Vertel het toch maar...

GIELEKE: Ik weet niet of ik het wel zou doen. Van jou ben je nooit zeker...

PATELIN: Doe het toch maar. Ik knijp mijn oren dicht en luister niet.

GIELEKE: Wat voor zin heeft het dan dat ik het jou vertel?

PATELIN: Ik luister met één oor.

GIELEKE: Dewelke?

PATELIN: De linker. Hoe linker hoe flinker, hoe rechter hoe slechter. Nou? Beginnen wij?

GIELEKE: Daarjuist was Goeleke hier...

PATELIN: Je schaapherderinnetje?

GIELEKE: Ja, je kent haar wel... Goeleke.

PATELIN: Ach, die deugniet! Wat kwam ze hier doen?

GIELEKE: Er is weer één van mijn schapen dood.

PATELIN: Van de pokken zeker?

GIELEKE: Ja.

PATELIN: En dadelijk verwijderd... in de grond gestopt om de andere schapen niet te besmetten.

GIELEKE: Ja.

PATELIN: Ik vraag mij af of jij niet beter die schapen van je vader zou verkopen. Straks sterven ze allemaal van de pokken.

GIELEKE: Maar niemand wil nog schapen kopen. De tijden zijn slecht zegt Goeleke.

PATELIN: Niet alleen voor de advokaten... En dan?

GIELEKE: Goeleke ging naar de markt.

PATELIN: En?

GIELEKE: Ze ging wol verkopen.

PATELIN: En?

GIELEKE: Die wol zou ik graag gewild hebben.

PATELIN: Voor je verjaardag?

GIELEKE: Ja... voor mijn verjaardag. Ik zou er tegen de winter voor ons beiden een warme trui mee gebreid hebben.

PATELIN: Waarom heb je hem dan niet gekocht?

GIELEKE: Waarmee? Met kroonkurken? Of met stenntjes?

PATELIN: Heb je geen geld?

GIELEKE: Patelin, van jou word ik gek!

PATELIN: Van mij? Word je gek van mij? Wat krijgen wij nu?

GIELEKE: Ja, ik word gek van jou! (nabootsend) Waarom heb je die wol dan niet gekocht? Hoelang is het geleden dat je mij nog huishoudgeld gaf?. Als ik niet een klein beetje geld had gehad van mijn vader - God hebbe zijn ziel - dan waren wij al lang verhongerd.

PATELIN: Ja maar... de klanten betalen niet.

GIELEKE: Patelin, je hebt geen klanten. De mensen komen niet meer naar jou.

PATELIN: Ik heb wel klanten.

GIELEKE: Ja, arme drommels die vergeten van jou te betalen. Ze kunnen je trouwens niet betalen want ze kreperen bijna allen van de honger... net zoals wij!

PATELIN: Wij kunnen nog altijd je schapen opteten.

GIELEKE: Ach... zwijg.

PATELIN: Het is beter dat wij ze opeten dan dat ze sterven van de pokken.

GIELEKE: Patelin, ik kan je niet meer aanhoren!

PATELIN: Nou, wees maar niet boos op mij. Ik red het wel.

GIELEKE: Je redt het nooit.

PATELIN: Ben je boos?

GIELEKE: Ik weet het nket. Misschien alleen maar bedroefd.

PATELIN: Niet bedroefd zijn Gieleke. Kijk, voor je verjaardag krijg je van mij een muntstuk... het is mijn laatste.

GIELEKE: Ik wil het niet. Je mag het houden.

PATELIN: Wil je het niet?

GIELEKE: Neen.

PATELIN: Maar die wol zou je wel gewild hebben?

GIELEKE: Ja, die wol zou ik wel gewild hebben. Heel graag zelfs. Ik zou er zo'n mooie truien van gebreid hebben, één voor jou en één voor mij. Erg goed voor de winter.

PATELIN: Voor je verjaardag Gieleke, zal jij die wol van mij krijgen.

GIELEKE: Ach laat mij niet lachen. Waarmee zou jij die wol van Goeleke kopen? Met steentjes? Of met kersepitten?

PATELIN: Ik vind wel wat. Ik ben heel slim.

GIELEKE: Goeleke is veel slimmer.

PATELIN: Nu doe jij mij lachen hoor Gieleke. Waar haal je het uit dat Goeleke veel slimmer is dan ik? Dat is toch onzin.

GIELEKE: Slimmer of sluw, het is mij gelijk.

PATELIN: Een dom herderinnetje van de boerenbuiten... en ik een advocaat uit de stad... wat zeg ik? De grootste advocaat uit de stad.

GIELEKE: Goeleke is zeer slim of zeer sluw. Soms denk ik zelfs dat ze ons bedondert.

PATELIN: Mij bedondert er niemand. Ik ga haar direct opzoeken op de markt en... terwijl jij ons dineetje klaar maakt...

GIELEKE: Aardappelen met ajuinsaus...

PATELIN: Ga ik naar de markt om de wol van Goeleke.

GIELEKE: In ieder geval, mij ge je niet meer foppen met je fratsen, meester Patelin, ik ga in de keuken mijn aardappelen schillen.

PATELIN: En ik ga naar de markt en... Patelin zou Patelin niet zijn als hij niet met de wol naar huis terugkeert. (Beiden af. Volgende op een bankje op de markt.)

GIELEKE: (Op. Ze gaat een beetje moedeloos op een bank zitten. Ze praat met de kinderen alsof ze met een kennis praat.) Een slechte markt vandaag. Het lijkt wel of de zakken van de kopers dichtgenaaid zijn. Er komt geen geld uit.

GOELEKE: Het is bijna middag en ik heb nog niets verkocht...

Ja, bijna middag... ik voel het aan mijn maag, ze begint te grollen... Wees maar niet bang... ik zal nog niet van honger sterven want... ik heb nog een kippeboutje in mijn zak zitten. (Deugniet) Ja, kippen en schapen sterven tegenwoordig allemaal van de pokken! (Lacht geheimzinnig) Leuke pokken... brengen mij lekkere boutjes op. Als je slecht betaald wordt, zeg ik altijd, moet je jezelf betalen. Er zijn op de markt natuurlijk altijd mensen die je waar willen kopen... zonder te betalen... of die willen afbieden of op krediet willen kopen. Maar daarvoor zijn ze bij Goeleke niet aan het goede adres. Veel geblaat en weinig wol, zeg ik altijd en... wie geld heeft kan de boter betalen. Zou ik nu vandaag niet van mijn wol verlost geraken? Want... dat geld... dat geld hebben wij nodig. Je moet weten, wij zijn thuis met tien. Jaja, je hoort goed... met tien. Vader, moeder, ik en mijn drie zusjes en dan heb je nog mijn twee broers, knullen van kerels... en dan... dan rest nog mijn grootvader en mijn grootmoeder. Ja, gezellige mensen, die wonen ook bij ons. Ach, het is daar zo leuk in dat kleine huisje met al die mensen rond de tafel. Ja, dat weet ik wel... er moet iets op de tafel staan. Maar schapevlees is lekker en vet. Schapevlees met boontjes, dat eten wij thuis allemaal graag. Maar ja... als moeder dat allemaal moet kopen...? Neen, daar hebben wij geen geld voor... Maar je begrijpt het wel hé een goede verstaander heeft maar een half woord nodig... wij moeten de kudde van vrouw Gieleke bewaken... honderd schapen die ze geërfd heeft van haar vader toen die gestorven is... maar ja, als er nu eens een schaap verloren loopt... of opgegeten door de wolven (door onze tien wolven) ...of de pokken krijgt... in onze kom? Je begrijpt het wel... Zie je wel... je begrijpt het!

GOELEKE: (schrikt plots) Oeioei... daar heb je meester Patelin... de advokaat... zou die mij misschien gehoord hebben? Goeie dag meester.

PATELIN: (Doet net alsof hij Goeleke pas opmerkt.) Wel, wel, wel, wel, wel, wel, ... wie wij daar hebben!... Goeleke!

GOELEKE: Ja, ik meneer Patelin.

PATELIN: Naar de markt geweest?

GOELEKE: Jazeker, meneer Patelin. Ik ga altijd naar de markt. Ik verkoop daar alles wat wij, op onze kleine boerderij winnen: melk, boter, eieren, honig, kaas, fruit en wol. Alles vers en uit eerste hand.

PATELIN: Kijk, met je vader hé... je vader leeft toch nog?

GOELEKE: Ja zeker, meneer Patelin.

PATELIN: Met je vader heb ik altijd goeie zaken gedaan... Ja, dat weet je misschien niet want je bent nog jong... maar vroeger kwam je vader altijd naar de markt. Toen bracht hij de lekkere geitekaas, de malse boter, het zonrijpe fruit en de fijne wol naar de stad.

GOELEKE: Dat weet ik, meneer Patelin.

PATELIN: Ik heb bijvoorbeeld nooit bij iemand anders kaas gekocht dan bij je vader...

GOELEKE: Neen?

PATELIN: Neen, nooit... of ook bij iemand anders eieren of boter of fruit of honig of wol... Nooit. Wij spraken altijd als volgt af... ik zei tegen je vader... Escamillo, zei ik...

GOELEKE: Mijn vader heet Ricardo, meester...

PATELIN: Ach, juist... Ricardo...

GOELEKE: Altijd zo geheten, meester...

PATELIN: Juist... Hoe kon ik het vergeten? Ricardo, mijn vriend. Mijn beste vriend, zal ik maar zeggen... Hij was... de eerlijkste, de braafste, de werkzaamste, de verstandigste, de matigste, de wijste man... die ooit onder de zon heeft gelopen...

GOELEKE: Je spreekt toch over mijn vader, Ricardo... meester Patelin?